

JANUAR 2020

Jeg tar til side det brune gardinet i døråpningen på jordhytta, bøyer hodet og går inn. En ung, høygravid mor sitter på en enkel bambus-seng med et barn i armene, ei lita jente på omtrent 2 år. Det er hun som har sendt bud på meg.

Jenta har fått glovarm olje over seg, og hele venstre side er forbrent. Mor viser meg de store, stygge blemmene på overarmen, magen og nedover ene beinet. Noen steder er det åpne sår. Sårene er smurt inn med tannkrem. Dette er et velkjent kjerringråd, brukt i land med lite tilgang til reint vann. Stakkars liten, tenker jeg. Jeg har tatt med et gammelt putevar og 4 tykke blader fra en Aloe- Vera plante som vokser på tomta vår. Mor får beskjed om å smøre plantesaften på sårene og dekke til med strimler fra putevaret. Jeg gir henne penger til smertestillende medisiner. Før jeg går, ber jeg sammen med dem og ønsker henne Guds velsignelse.

Det har gått en uke siden dette hendte. Jeg har vært på besøk flere ganger. Den lille jenta er mye bedre. Nå er hun ute og leker hver dag. Sårene er i ferd med å gro, men huden er tynn og sart. Min største bekymring nå, er at huden sprekker opp, at sand og støv lager betennelse i sårene. Mor fødte ei lita jente til og har hendene fulle...

For noen dager siden, kom ei dame på besøk med en liten tynn baby. Hun forklarte at hun ikke hadde nok melk til gutten og at barnegrøt kostet penger. Nå var ungen syk og trengte medisiner. Jeg kjente henne fra før, og visste at hun var fattig. Jeg gav henne de pengene hun trengte til den lille gutten sin.

Heldigvis består hverdagen min av mer enn å hjelpe folk som kommer på døra med ulike behov. På gjestehuset fant jeg en koffert full av ullgarn.

Noe av garnet har tilhørt den norske skolen som ble nedlagt for flere år siden. Musa har vært der, men det meste går an å bruke.

Nå har jeg startet strikkekurs. 6 unge jenter har fått 2 nøster med ullgarn hver og en liten rundpinne...Noen tar det raskt og strikker i vei, mens andre ikke forstår teknikken.

Målet er å lage små luer som kan selges. Det er mange som vil ha en slik en til barna sine, spesielt nå, når det er kaldt om natta.

Alle jentene kommer fra kristne familier der mor er enke. I kulturen her overtas enkene av mannens yngre bror. Da blir hun som regel 2., 3. eller 4. kona hans. Kristne enker ønsker ikke dette, og blir derfor ofte alene med omsorgen for familien sin. Dette gjør dem spesielt sårbare. Strikkeprosjektet kan hjelpe dem til å tjene litt ekstra til mat, klær og medisiner

Jeg har vært med på et spennende kurs på Bibelskolen her. Ei dame fra Burkina Faso, kom for å undervise i teknikker for muntlig overføring av bibeltekster.

Therese Glendrange, Karen Ekern og jeg deltok sammen med ca. 30 medlemmer fra Den Evangelisk-lutherske kirke i Mali, folk med ulike språk og dialekter, - bambara, kasonke, fulani, malinke og fransk. Jeg tror det var flere enn meg som hadde utfordringer knyttet til språkene. Det er krevende å lære utenat, spesielt når det skal skje på et språk man strever med å mestre. Jeg pugget og svettet, på kasonke. Det var gøy og inspirerende.

Nå har alle fått i lekse å fortelle historier for folk vi treffer i hverdagen. Vi skal ikke preke eller komme med formaninger, bare undre oss litt sammen.

Det er rart å være i en kultur der alle tror på Gud. Kristne og muslimer lever side om side med gjensidig respekt for hverandre. De aller fleste synes det er spennende å høre historiene fra Bibelen og reflektere rundt hva disse kan bety for oss i dag.

Håkons hverdag er en helt annen enn min. Mens jeg elsker å gå i landsbyen, treffe folk og sitte i skyggen av et tre og snakke med folk, er han opptatt med vedlikehold av husene på tomta vår. Kraner som drypper, kranglete doer, hull i myggnetting, og et elektrisk anlegg man bare kan riste på hodet av. Dårlige kinesiske varer og selvlærte håndverkere er noe av grunnen. I tillegg må han slite med mus som gnager av ledninger, flaggermus og termitt som lager trøbbel på hvert sitt vis. Firlisene lager rede i sikringsskapet og forårsaker kortslutning.

Vi føler oss utrolig heldige som har fått 3 nye måneder her i Mali. Hver dag er full av opplevelser og utfordringer. Takk til alle dere som husker på oss og ber for oss og de vi omgås.

Varme tanker fra Håkon og Liv